

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio Secunda De Religione Eclectica Seu Prudentum ad Locum 1. Thessal. V.21

**Hardtschmidt, Johann Nicolaus
Winter, Johannes Christoph**

Argentorati, 1705

VD18 11641991

§. 12

urn:nbn:de:bsz:31-105849

te, quo stante & eclectica nititur tantum hominis alicujus autoritate, & sic religio prorsus nulla erit. Non est enim religio DEI de credendis ad salutem, quæ hominis alicujus autoritate nititur, quippe cui nefas est in religionis rebus aliquid sua autoritate statuere, quod ad necessario credenda, aut facienda pertinet, de quibus hactenus inter nos quaestio fuit. Nec excusabitur, *Sincerus ab arbore*, si dixerit, illum loqui de hujus vel illius dicti interpretatione: sunt enim verba aperta, non tantum de his sermonem esse auctori, cum ait: *In dem alle Religionen auff dieses oder jenes Mannes autorität beruhen*: nec quævis diversa dicti explicatio, diversam facit religionem; nec quia hic vel ille ita diversimode explicant, religio nititur hujus vel illius hominis autoritate. Minime vero omnium religio prudentum eclectica hoc se tuebitur fundamento, *dass alle Religionen auff dieses oder jenes Mannes autorität beruhen*: cum enim hoc fundamentum ruinofum esse, apertum sit; totum quod superstructum est, facile corruere, cuivis patet.

§. 12.

Illustrari hæc egregiè possunt ex iis, quæ b. Dannhaverus scripsit *Myster. Syncret. det. & prof. p. 66. §. 30. 31. Fædum olet hypocrisis, quam laudat M. Anton. de dom. sup. sect. 1. p. 26. Absolutio Romæ ab hæresi ibid. p. 25. irrisio eorum, qui solius conscientia causa ab una ad aliam partem transfugiunt, cum possent commodè & citra periculum in quacunq; ex adversis Ecclesiis manere; ib. gaudium super symphonia in fundamento fidei Ecclesiarum, Occidentis in tres partes divulsarum; deniq; promotio Apostasia: si enim ad salutem nihil refert, sub papatu vivas, an sub Calvinismo, an Augustana Confessionis societate, licebit religionibus ut vestibibus uti; ac si vel maxime defeceris à vera fide, nulla erit Apostasia, omnem defectionis maculam Syncretismi purpura cobonestabit. Quid restat ad æfèrtn. Opus prodit artificem, tela textorem. Is hic ratio est carnalis, bella-trici Theologie justo infensior, qua tanquam scopulo, nodo & mora publica securitatis in invidiam primum, post exilium ducta, struit Horatianum monstrum. Eadem serpenti antiqui, a quo nobis tam provide*

§. 12.

provide cavit Apostolus 2. Cor. II. qua Rheni nostri est Indoles; litori nunc ulteriori gravior incumbit, nunc ulteroiri addit demitve, nunquam accolis æquus: Ita versipellis ille spiritus in omnia extrema fertur; cum polemica ardent, friget pieras; cum hæc incalcescit ac ad enthusiasmos inclinat, illa proscribuntur. Nunquam tamen tam male cum rebus humanis actum est, quin ex ungue leonem ex spuma draconem, è vestigio feram indagare potuerint, ac discernere verum à confuso, divinum ab humano carnis invento, vigiles & *ἀναθεταί* *ὑποστά.*

§. 13.

§. 13.

Mittam hoc caput, quo per accidens tantum aliquid dictum est de religione prudentum (ut habent auctoris verba sub finem cap. 1.) si ex *ἀποφύλοις* tantum unicum de hac eclogaria religione iudicium apposuero. Praxis Orthodoxæ Fidei &c. per P. Jacobum Masenium è S. J. Colonia Agripp. anno 1669. cum permissu Superiorum, consideratione Extravagante XVII. p. 161. hæc habet: Politicorum hujus temporis scitum: quod quisq; in sua fide salvari posse expenditur: considera 1. possit ne iuto aliquis illi persuasioni adherere, quam plures hoc tempore O. homines docti ac Politici, sequuntur; quod in sua religione quisque salvari queat, modo fundamentum fidei teneat, hoc est Christum Jesum pro nobis peccatoribus redimendis natum passumque esse ac resurrexisse in vitam æternam ut eodem fides perduceret. Et p. 167. postremo quis non videat hujusmodi politicos syncretizantes adversus rationem communem Scripturamque sacram ac DEUM ipsum pugnare. Cum enim nationes integra se suasque Ecclesias à communione mutua, ob damnatam invicem doctrinam separent, una saluti feræque ex eorum sententia fides esse non potest. An igitur soli nostri Politici præ tot populis sapiunt, & unam esse fidem Christi in necessariis ad salutem volunt, quam videmus sentimusque male dissectam? Patet ex his ut opinor, quam inanes culmos, etiam Masenii iudicio, excutiant, qui Syncretismi larvam vel sibi, vel aliis induere conantur, ut sub opinione unionis & consensus fundamentalis, alios in partes suas facilius perducere queant.

CAP. II.

P
ruillet
den ma
& dividit in
Crasam de q
riam magnam
nuorem, de c
fuit. Nos a
de singulis d
tium capitum
nem dicere v
erit his magna
in sua æquiva
nis omnibus i
petere possit
quam ad relig

Quod er
in vocabulo m
ocisum vel a
tum gratiorum
mis bene noll
potius contag
Et Theologia
cui appellare
buldam Syncre
nare, ut fabri s
tionem Babeli
meminit auto
videt.

Nec juvat
tudentum; na